

максимален брой години за учение, който е определен да бъде 15. В голяма част от европейските страни само за завършване на средно образование са необходими 12 години. Когато рамката е основана на фиксиран праг на минимални и максимални стойности, те в един момент могат да бъдат постигнати и това да води до неточни заключения. Достоинството на подхода, свързан с използването на съставни показатели, е, че те демонстрират как еднакви или подобни нива на показатели като например "БВП на глава от населението" в различни страни не водят автоматично до подобна средна продължителност на живота, грамотност сред възрастните или подобно ниво на детската смъртност.

Европейските изследвания за бедността през последните две десетилетия се развиват по посока на използването на понятието "относителна бедност", т.е. към използването на по-изчерпателен подход към бедността. Най-общата дефиниция на бедността включва както недостатъчните материални, така и нематериалните ресурси, необходими на лицата като достъп до икономически, социални и културни блага. Това превръща бедността в комплексно понятие, което не е свързано единствено с доходите. Бедността намира израз в жилищната среда, постигнатото образователно равнище, получаваните здравни услуги, използвания транспорт, безопасността на улиците, т.е. във всичко това, което се включва в понятието "стандарт или качество на живот". Включването на нематериалните ресурси в измерването на бедността е знак за еволюцията на дългогодишните схващания по отношение на бедността, а не нова парадигма.

В светлината на научните дебати и в условията на сегашното социално положение в Европа продължава все още да се търси най-точната дефиниция на бедността. Един от първите случаи на операционализиране на понятието "бедност" на европейско ниво беше на Съвета на министрите на ЕС през 1984 г. Експерти на Европейския съюз определиха като бедни хора тези **"...чиито материални, духовни, социални или културни ресурси са ограничени по начин, който ги изключва от минимално приемливия начин на живот на общността, към която принадлежат"**. Според друга дефиниция **"Индивиди, семейства или групи от населението живеят в бедност, когато изпитват нужда от ресурси за нормален начин на хранене, участие в социални дейности и жилищни условия, които са общоприети за обществото, към което принадлежат. Те са изключени от обикновените модели на живот, навици, обичаи и дейности."**

Съветът на Европа възприе по-изчерпателен подход към бедността с включване в понятието на съществуващите права, фундаментални за гражданите. Това насочва социалното развитие по посока на достъп до икономи-